

Toen iedereen elkaar nog *monsieur* en *madame* noemde, had de jonge Paul Poiret een baantje bij een paraplu-fabriek...

Paul fietst door een grijs Parijs, van winkel naar warenhuis.

'Ik wil geen paraplu's bezorgen, ik wil mode maken!' klaagt hij.

Hij droomt van een wereld vol kleur.

Met dromen alleen kom je er niet.

Poiret moet aan de slag.

Hij speldt stukken parapluzijde aan elkaar,
niet zomaar, maar met zorg.

De volgende morgen laat hij zijn jurken zien aan kleermakers en klermaaksters. Aan *couturiers* en *couturières*.

‘U mag morgen beginnen,’ zegt de beroemde Charles Worth.